

● Những bài thơ hưởng ứng...

• BUI NGUYỄN TRƯỜNG KIẾN

Bức tranh chiều ở nông trường

Ở đó đất và cây là một
gộp những giọt mồ hôi hóa thành rừng
cây cứ từng hàng nối nhau thẳng tắp
ai níu chân người để khước mắt rung rung

Xế nay nắng tràn cho ai đó băng khuâng
nổi nhớ nôn nao nên khói lam chiều tỏa sớm
làn khói trắng vừa bay vừa vương vấn
biết bao giờ nổi nhớ mới đi xa!

Mãi chằm dòng sữa - cây chẳng nhớ hoa
nên những cụm hoa cứ âm thầm bé lại
cứ thế cứ thế đông tàn xuân đến vậy
hoa quên mình cho dòng sữa sinh sôi

Giọng ai hò kéo kệt tiếng đưa nô
bài hát ru con sao nghe buồn đứt ruột
mẹ và cây hai mà hóa một
luôn quên mình như đất bao dung

Chưa xa mà liền đã nhớ nhung
súi tóc em cứ xôn xao trước nắng
làn da em cứ mẫn mà mẫn
con gái nông trường đẹp như tiên

Có ai say đâu mà trời đất ngả nghiêng
Nỗi chờ mong rót vào đêm mong nhớ
Nhà ai vừa nên duyên chồng vợ
Bếp reo vui mùi cơm mới đầu mùa

Chiều nơi đây vang tiếng trẻ nô đùa
Nụ cười em sao mà duyên đến vậy
Một lần đến và tôi đã thấy
Những trái tim hồng rạo rục nhịp đời vui.

• BÙI NGUYỄN TRƯỜNG KIẾN

Chuyện không chỉ của làng quê

Nhắc đến ngày xưa trái tim bỗng bồi hồi
Cái đói nghèo chất chồng thành nỗi khổ
Đại dương ngàn đời nằm nghe sóng vỗ
Câu ru hời muối mặn với gừng cay

Ai đã ra đi từ mảnh đất này
Gieo thương nhớ suốt những mùa mưa nắng
Hoa nở từ một ngày biển lặng
Tùng nụ tươi non trái khắp thôn làng ..

Trẻ cười đùa nghe như tiếng chuông vang
Xuyên từ ánh tà đến mùa trăng mười sáu .
Yêu nhau mà có chi cứ... giấu
Nụ cười em che ta nửa cơn sầu

Ở thì cứ kệ cho mưa nắng dãi dầu
Trai quê nên cứ hiền như đất
Xa làng chục năm cái còn cái mất
Chân đã bớt phèn lòng vẫn mãi nhớ quê

Góc tim ai thôn thức tiếng lòng
Đồng lúa chín ngút mắt nhìn trải rộng
Con gió thoảng qua chập chùng làn sóng
Triệu triệu hạt vàng lấp lánh cánh đồng sao

Hiện thực chứ nào chuyện chiêm bao
Những nhà máy mọc lên trên đất chết
Những hạt giống nảy mầm từ thép
Những hương hoa tỏa ngát từ đồng

Ai qua đây có nghe tiếng dòng sông
Bên Dục một thời bom đạn
Để hôm nay mắt mẹ già bùng sáng
Tiếng trẻ bi bô bài học đầu đời

Ai ru con vắn lục bát “À... ơi...”
Chữ nghĩa chữ nhân giữ vẹn tình trọn đạo
Đừng buồn ai ơi khi hát về chim sáo...
Qua sông rồi vẫn giữ mãi hồn quê

Về lại nơi tuổi trẻ đã đi qua
Nỗi nhớ chất chồng lên nỗi nhớ
Chợt lạ chợt quen đường dài lối nhỏ
Đất Thép bây giờ ngút mắt lúa cùng hoa

• BUI NGUYỄN TRƯỜNG KIẾN

Chiều đồng bằng

Ngôi bên em chiều nay
Xe xuôi về miệt thứ
Trái tim ta rạo rục
Chắc em nào có hay

Đồng lúa xanh ngút ngàn
Kênh duỗi dài e ấp
Cánh cò chao thật thấp
Hôn bông lúa trở đồng

Chín cửa sông ra biển
Phù sa nuôi ruộng đồng
Mái tóc em như sóng
Ru ta vào giấc mơ.

Ta gieo những vần thơ
Nhọc nhằn như gieo mạ
Mầm xanh vươn từ đất
Lời thơ cũng thật thà

Tóc em hay hương hoa
Mà đất trời ngây ngất
Môi em hay là mật
Níu ta vào mê cung

Cảm ơn chuyến xe chung
Ta tình cờ xuôi chuyển
Cùng bồi hồi lưu luyến
Nghe tim mình reo vui.

• BUI NGUYỄN TRƯỜNG KIẾN

Chiều Tri Tôn

Con đò nhỏ
Dòng phù sa gợn sóng
Lúa chín vàng
Bầy trâu nhón như trông

Mặt trời lặn
Phía tây chiều yên ả
Gió qua đồng
Quần quýt áo bà ba

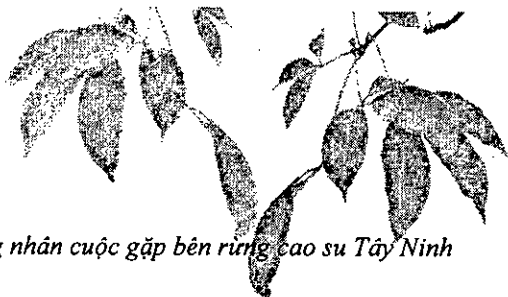
Bếp lửa hồng
Môi ai cười tươi vậy
Đề đêm về
Ta chợt tỉnh chợt say

Nồi cơm đầy
Canh cua đồng tỏa khói
Xa lắm rồi
Thời chi biết ngô khoai

Tiếng ai hát
Ni non “tình... bán chiếu”
Uớp mặt buồn
Cây cỏ cũng liêu xiêu

Ta mắc nợ
Cả đời không trả nổi
Một giọng hò
Khoan nhặt ở vành nôi.

• HỒ THI CA

Đồng hương

Tặng lão nhạc sĩ Xuân Hồng nhân cuộc gặp bên rừng cao su Tây Ninh

Mùa xuân níu ta về chân núi
Cô gái nào hát “may áo... tặng anh”
Đồng hương ơi sao mà khéo nói
“Áo chưa xong” núi đã khoác màu chàm

Ta vốc nước Vàm Cỏ lên rửa mặt
Nghe thơm nồng hương đất của đầu giêng
Ghi-ta ai trôi dòng sông biên giới
“Bắt chợt bên đò...” em sang ngang

Ta ăn mỳ quê chớ đất Tô
Xòe tay xin kỷ niệm tháng ngày qua
Nắng Tây Ninh đốt ta thành ngọn lửa
Chiều xiên khoai... xuyên thấu cả tiếng đàn

Tím ruột tím gan như trái trám màu tím thắm
Xin hát nốt “mùa xuân về trên...”
Ta hái tặng đồng hương cảnh bình bát
Thơ ấu ơi, đánh mất gọi bắt đền

Mẹ đi chợ mua về trái ấu
Ta khóc sần sùi đâu biết trắng ở trong
Nốt nhạc đồng hương ngọt mùa dưa hấu
Tròn vạnh như chiếc bánh trắng phơi sương.

• HỒ THI CA

Chiếc lá đầu

Chiếc lá đầu tiên của ngày đông cuối
Xòe trên cổ ngân em tím biếc khăn choàng
Hơi thở phập phồng mong manh sương khói
Chồi thấp lên từ một nụ môi thom

Tôi là lá lầy xanh trong trời đất
Sống ngõ ngàng bên cánh thắm ngọc lan
Em lúng liếng nở cho đời xuân khúc
Sấm sét chớp loè lá nổi gân xanh

Lá co quắp cuốn con sâu làm tổ
Dòng nhựa hờn rơi lộp độp cô non
Hoa vẫn đẹp trong chiếc khăn choàng cổ
- Hơi thở thom -
Lá lia cuống rơi vèo ...

• HỒ THI CA

Bóng núi

Tôi lại trở về Tây Ninh
Rã mía ai cờ trở ngọn
Núi Bà Đen tròn in bóng
Thị xã dịu dàng như tranh

Oi Tây Ninh, oi Tây Ninh
Tuổi thơ một thời đánh đao
Tuổi trẻ một thời giông bão
Dấu chân hằn nơi chiến khu

Đời cha lạnh lẽo sương mù
Đời mẹ buồn như tiếng dế
Bóng núi tím buồn như thế
Đè nặng cuộc đời mẹ cha

Từ trong bóng núi bước ra
Chúng con vươn vai Phù Đổng
Những khu rừng cao su rộng
Những trận đánh cứ lớn dần

Chiều Tây Ninh trời rất gần
Mặt trời đỏ hồng màu lửa
Xe ngựa băng qua đồng lúa
Hương nếp vương vào chuyến xe

Tây Ninh ơi tôi lắng nghe
Ai cười ngọt ngào đường mía
Bóng núi nghiêng về một phía
Lòng tôi nghiêng về Tây Ninh.

• QUỲNH LÊ

Nghe trong khói hương ở ngã ba Đông Lộc

“Ngã xuống nơi này đâu chỉ có chúng tôi/ Bao xương máu mới làm nên Đông Lộc/ Lòng tưởng nhớ xin chia đều khắp/ Như cỏ trong thung, như nắng trên đồi... Thương chúng tôi, các bạn ơi đừng khóc/ Về bón chăm cho lúa được mùa hơn... Tất cả chưa có chồng và chưa ngỏ lời yêu/ Hương chia đều trong khói nhang hư ảo...” (Thơ: Vương Trọng, được khắc tại bia đá bên cạnh mộ chí của 10 cô thanh niên xung phong ở ngã ba Đông Lộc).

Chị em chúng tôi, chưa ai ngỏ lời yêu
Chưa một nụ hôn, chưa mơ rượu nồng pháo cưới
Chị em chúng tôi đem tuổi xuân phơi phới
Dâng hiến cho quê hương, ơi Thanh Niên Xung Phong ơi!

Chị em chúng tôi, ngày đập mảnh bom rơi
Đêm phá đá mở đường, đâu ngại vàng pháo sáng
Trong trời những nụ cười, một niềm tin cách mạng
Giữa mưa bão đạn thù vẫn hát khúc dân ca

Mãi mãi tuổi đôi mươi, bên dòng sông La
Nằm lại nơi đây, không chút gì hối tiếc
Yêu lắm quê hương bằng tấm lòng trinh liệt
Nguyện góp máu xương cho đất nước thanh bình

Thế hệ chúng tôi, hàng triệu người hy sinh
Có bao anh linh vẫn chưa tìm ra tên tuổi
Những nấm mộ không tên còn hắt hiu nhang khói
Tưởng nhớ chúng tôi, xin như nắng trên đời...

Đất nước mình, hòa bình gần bốn mươi năm rồi
Vẫn còn đó những vùng quê đói nghèo lam lũ
Thương chúng tôi, qua trăm hương... Bạn ơi, chưa đủ!
Mà hãy làm gì cho Tổ Quốc hôm nay!

Tưởng nhớ chúng tôi, các bạn trẻ ơi hãy yêu nhau đắm say
Yêu cả những nẻo đường làng, từ Nam ra Bắc
Thương chúng tôi... Bạn ơi, đừng rơi nước mắt
Xin hãy làm gì cho Tổ Quốc ngày mai!

(Hà Tĩnh ngày 26.03.2012)

• QUỲNH LỆ

Khúc hát người khơi dòng “Vàng trắng”

(Viết tặng CBCN Tập đoàn Công nghiệp Cao su Việt Nam)

Đất nước mình mênh mang tiếng hát ru
Lời mẹ à ơi, câu ca dao trầm bổng...
Bốn ngàn năm trải dài theo triền sóng
Mơ giấc mơ thiêng: “Cá chép hóa Rồng”...

Thật tự hào mang dòng máu Lạc Hồng
Lớp lớp thanh niên lên rừng, xuống bể
Nắng cháy da, gió rát mưa sa - đầu kẻ
Nguyện góp sức mình vì quê hương hôm nay.

Bạn bè tôi, những cô gái chàng trai
Lớn lên khi đất nước hòa bình thống nhất
Chúng tôi chẳng lãng quên bao điều được, mất
Những hy sinh không tên, cho Tổ quốc sống còn...

Tri ân cha ông, dày công gầy dựng nước non
Bạn bè tôi sẵn sàng hiến dâng sức trẻ
Từ quê nghèo Tây Ninh, Đồng Nai, Sông Bé
Chúng tôi đi - gieo ươm mầm xanh yêu thương...

Chúng tôi đi - khai hoang, vỡ đất, lập nông trường
Từ miền Đông gian lao, lên Tây Nguyên, ra vùng Duyên Hải
Theo sau những bước chân gió sương từng trải
Bao vất đời cần trơ, nay bát ngát cao su...

Đất nước mình mênh mang tiếng hát ru
Lời mẹ à ơi, câu ca dao trăm bông...
Những đứa con lớn lên vươn vai Phù Đổng
Hội nhập năm châu, đưa thuyền ta ra khơi...

Hãy thật xứng danh, con cháu Tiên Rồng ơi!
Nơi tiền phương, có chiến sĩ biên cương hải đảo
Giữ đất hậu phương, chẳng sợ gì giông bão
Bạt ngàn vườn xanh, mạch nhựa sống tuôn trào

Thương cây cao su non vừa bén rễ đồi núi cao
Mong manh giữa giá rét Sơn La, Điện Biên, Lai Châu, Yên Bái,
Chúng tôi đi - với cái Tâm sắt son và đôi chân vững chãi
Quyết vượt lên nhọc nhằn để kiến tạo niềm tin...

Nhớ thuở nô lệ xưa, đời công tra lăm cực hình
Nước mắt chan cơm, nghẹn lòng từng giọt mù
Lớp lớp công nhân đứng lên giành quyền làm chủ
Thế hệ hôm nay nguyện viết tiếp trang sử hào hùng...

Việt Nam! Việt Nam ơi! Chúng tôi yêu Người vô cùng!
Đã độc lập tự do, phải vươn tới ấm no sung túc
Cùng hướng đến tương lai: văn minh, hạnh phúc
Chúng tôi đi khơi “vàng trắng” dâng Người!

• QUỲNH LỆ

Khúc hát xanh

Vườn cao su, vườn cao su xanh xanh
Đường ra lô, ngày mỗi ngày, thân thuộc
Người công nhân vai ướt đẫm sương sớm
Nụ cười em, nụ cười anh... long lanh

Vườn cao su, vườn cao su mơ mơ
Hàng cây ngoan, từng cây im, đợi chờ
Bàn tay anh, bàn tay em, khơi dòng nhựa trắng
Từng giọt rơi, từng giọt rơi rơi, dệt bao câu thơ

Yêu sao! Mùa cao su thay lá
Xuân sang, ngàn lộc biếc tự tình
Yêu sao! Vùng quê xưa hoang vắng
Giờ thênh thang một màu xanh an vui

Yêu sao! Vườn xuân thay áo mới
Miền Đông xanh, Tây Nguyên xanh yên bình
Yêu sao! Vùng quê xa Tây Bắc
Cùng hân hoan trong màu xanh ấm no

Vườn cao su - bài dân ca ngân nga
Từ xưa xa, đời ông cha, kiên cường
Để hôm nay đàn em thơ phơi phới
Xây tương lai một cuộc đời sáng tươi

Vườn cao su, ngành cao su, tôi yêu
Ngày hôm nay và mai sau vững bền
Người công nhân là người đi mở đất
Cho quê hương những khu vườn ngát hương

Vườn cao su, ngành cao su, tôi yêu
Ngày hôm nay và mai sau vững bền
Người công nhân là người đi gieo hạt
Cho quê hương gặt mùa vàng ước mơ...

• QUỲNH LÊ

Về Bình Phước

*Về Bình Phước hôm nay
Trái tim như ngọn lửa.
Thắp lên bao mơ ước
Soi sáng đất Anh Hùng*
*

Bình Long vào ngày mới,
Phú Riềng một đêm mưa,
Đồng Phú trưa nắng đỏ,
Lộc Ninh chiều gió đưa...

Cho tôi đi, tôi đi
Giữa vườn cao su vắng
Nâng niu dòng sữa trắng
Thương đời phu công tra...

Về Bình Phước hôm nay
Trái tim như ngọn lửa.
Cháy lên bao thương nhớ
Ơi Sông Bé ngày xưa...

*

Chẳng phải là cơn mơ
Cần Đơn thành thủy điện.
Reo vui bao xóm làng,
Thác Mơ – tràn ánh sáng.

Cho tôi say tôi say:
Hương điều thơm quả ngọt,
Véo von bầy chim hót,
Trong sân trường sớm mai

Về Bình Phước hôm nay
Đồng Xoài là phố mới
Gương mặt người phơi phới
Những con đường thân thàng...

*

*Về Bình Phước hôm nay
Trái tim như ngọn lửa.
Thắp lên bao mơ ước
Soi sáng đất Anh Hùng.*

• QUỲNH LÊ

Anh có thương?

Em có một mặt trời tỏa sáng
Ấm áp dịu dàng mỗi sớm mai
Em có một khu vườn thật lãng mạn
Tùng hàng cây song đôi - tay đan trong tay

Em có nhiều bạn bè thân thiết
Khúc khích giọng cười dưới tán lá xanh
Em có đôi tay vàng ngày ngày rèn luyện
Gọi dòng nhựa ngoan theo bước em về.

Dòng nhựa trắng đang reo vui trong nắng
Giọt nhựa thơm như giọt sữa đất mẹ
Đất chất chiu bao nghĩa tình sâu nặng
Dâng cho quê hương dòng vàng trắng yêu thương

Em giấu trong tim một làn hương
Gửi theo gió về phương anh đây
Hoa cao su đơn sơ như em vậy
Hoa cao su mong manh như em vậy
Anh có thương?
Anh có thương... thì về với nông trường.

• PHAN MẠNH HÙNG

Hoa cao su

Phan Mạnh Hùng

Chủ tịch Công đoàn ngành Cao su VN

Dịu dàng thoáng gặp đã băng khuâng
Một sắc lung linh trắng vô ngần
Rừng chiều tôi qua xôn sang nhớ
Hoa cao su chắc cũng phân vân

Đất đỏ, đỏ chân, đỏ cả người
Hoa thì lam lũ vẫn cười tươi
Và em trong ấy sao chẳng thấy
Chẳng lẽ hỏi hoa trắng cả trời

Chao giữa ngàn cây là hồn tôi
Say dòng “vàng trắng” em đang khơi
Nông trường mùa hoa – xuân đang tới
Tìm em, chỉ thấy hoa, hoa thôi.

Xuân nói cùng tôi bao tháng năm
Hoa này, em đó, đất chút chăm
Mẹ cha ươm nụ trong cay đắng
Giờ hương thơm mãi tuổi trắng rằm

Em hay là hoa hát trên đồi
Đất lành chim đậu. Ơi! Người ơi!
Hoa cao su, với tình yêu để ngỏ
“Đi dễ, khó về” – Tôi hát với chính tôi...

• PHAN MẠNH HÙNG

Chiều Trường Sa!

Chiều Trường Sa
Có bao nhiêu nắng mặt trời ném xuống
Gió vô vàn đảo nhỏ như cháy lên
Cây phong ba oằn mình trong cát
Chú mực giật mình gặp khách lạ sủa vang

Chiều Trường Sa
Bất chợt gặp em
Áo khoác vội khuy cài lệch cả
Xa quê đã lâu thèm bóng người con gái
Khát tiếng em cười như đảo khát mưa

Chiều Trường Sa
Quà quê nhà vỡ òa nỗi nhớ
Biển nặng lòng lắng sóng khúc dân ca
Em hát mãi bài ca người lính
Ta mãi ân tình trong điệu lý tình tang

Chiều Trường Sa
Em vén tóc, nửa câu hò ở lại
Đảo nhỏ yêu thương – Đất nước chôn nghìn trùng
Bên trận địa hoa bàng vương tím lịm
Tặng em
Chút mặn mòi riêng của Trường Sa

PMH
Trường Sa 02/05/2013